

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.011 van 27 april 2017
in de zaak A. 219.135/VII-39.660.**

In zake : de NV ASCO INDUSTRIES
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Ivan-Serge Brouhns, Virginie Frémat
en Gregory Verhelst
kantoor houdend te 1170 Brussel
Terhulpsessesteenweg 178
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Bronders
kantoor houdend te 8400 Oostende
Archimedesstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :
de NV ALMAFIN REAL ESTATE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Bouckaert en Bastiaan Schelstraete
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 2 mei 2016, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 29 februari 2016 waarbij “het besluit van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) d.d. 5 november 2014 [...] waarbij OVAM beslist dat het beschrijvend bodemonderzoek met als titel ‘Beschrijvend bodemonderzoek: ASCO Industries, Weiveldlaan 2 te 1930 Zaventem’,

opgemaakt op 27 augustus 2014 door de erkende bodemsaneringsdeskundige TAUW BELGIE NV, conform wordt verklaard aan de bepalingen van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006, wordt opgeheven”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 236.082 van 13 oktober 2016 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit verworpen.

Het genoemde arrest is op 31 oktober 2016 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Op 8 maart 2017 heeft de hoofdgriffier aan de verzoekende partij de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 11/3, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. Naar luid van artikel 17, § 7, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

Bij arrest nr. 236.082 van 13 oktober 2016 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit verworpen.

De verzoekende partij heeft geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De hoofdgriffier heeft de verzoekende partij medegedeeld, met toepassing van artikel 11/3, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, dat de kamer de afstand van geding zal uitspreken, tenzij de verzoekende partij binnen een termijn van vijftien dagen vraagt om te worden gehoord. De verzoekende partij heeft niet gevraagd om te worden gehoord.

Er bestaat aanleiding om de afstand van het geding vast te stellen.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van het geding vast.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van
zevenentwintig april tweeduizend zeventien, door de Raad van State, VIIe kamer,
samengesteld uit:

Pierre Lefranc,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Pierre Lefranc